

דף ב' ע"א

במשנה: מראות נגעים שהן ארבע בהרת עזה כשלג שני' לה כסיד ההיכל שאת כצמר לבן שני' לה כקרום ביצה.

דעת הרמב"ם שסדר הלבנוניות הם - שלג צמר סיד וקרום ביצה, ותולדת "בהרת" יותר לבנה מהאב השני - שאת.

אמנם הגר"א באליהו רבה (נגעים פ"א מ"א) חולק וסובר שהסדר הוא שלג סיד צמר וקרום, ושני האבות יותר לבנות מהתולדות, עיין שם ראיותיו מסוגיא דלקמן (ו' ע"א).

★★

כתב בתפא"י נגעים פרק א' (ה') שמה שאמר כסיד ההיכל, היינו כדאיתא במדות (פ"ג מ"ד) שהיו מלבנין את ההיכל כל שנה מחדש לפני הפסח, ולכן היה אותו סיד לבן ביותר.

וע"ש עוד בתפא"י (בועז אות א') במ"ש כקרום ביצה ולא אמר כקליפת ביצה, אלמא דאין הכוונה לקליפה הקשה שמבחוץ, אלא להקרום הרך הנדבק להביצה בתוך הקליפה.

★★

הגר"א בשנות אליהו (שבת פ"ט מ"ג) מבאר הפסוק "אם יהיו חטאיכם כשנים - כשלג ילבינו, ואם יאדימו כתולע כצמר יהיו", על פי מה שמקדים לבאר ש"תולע" היינו דם התולעת בעצמו, ואילו "שני" היינו המראה השני, דבר הנצבע מתוך דם התולעת.

לזה אמר אם יהיו חטאיכם כ"שני", שלא יהיה לכם חטא חזק כ"כ, אז כשלג ילבינו, יתלבנו ויתחזור כ-שלג שהיא העזה שבלבנונית.

אבל אם חטאיכם יאדימו כ"תולע", שהיא האדמימות הגדולה יותר, אז רק כ"צמר" שמבואר כאן שהיא שניה לשלג יהיו, ולא יתחווירו כל כך.